

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

23 martie 2016

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecători

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Cimișlia din 11 august 2015 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2015, declarat de către avocatul Curtev Alexandr în numele inculpatului

Simion George Florentin, născut la 09 septembrie 1983, originar din or.București, România, domiciliat în jud.Ilfov, or.Voluntari, str.Dîmboviței N25, România.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță - 16.07.2015 - 11.08.2015,

2. Instanța de apel - 06.10.2015 - 05.11.2015,

3. instanța de recurs- 15.02.2016 - 23.03.2016.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cimișlia din 11 august 2015, Simion George a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.27, 190 alin.(2) lit.b) Cod penal la 1 an și 4 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate legată de gestionarea bunurilor materiale pe un termen de 2 ani, în baza art.190 alin.(2) lit.b), c) Cod penal la 1 an și 4 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate legată de gestionarea bunurilor materiale pe un termen de 2 ani.

În temeiul art. 84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 1 an și 5 luni închisoare în penitenciar de tip semiînchis și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate legată de gestionarea bunurilor materiale pe un termen de 2 ani.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Simion George, la 17 aprilie 2015, la ora 12.00-13.00, avînd scopul dobîndirii ilicite a bunurilor din avutul altei persoane, prin înșelăciune, în urma înțelegerii prelabile și împreună cu Ioniță Elvis, aflîndu-se pe traseul Chișinău-Cimișlia-Basarabeasca, sub pretextul că li s-a terminat combustibilul de la autoturismul de model Toyota Avensis, cu nr/î H2331BH, cu care se deplasau, în apropierea s.Gura Galbenei, r-nul Cimișlia, au stopat automobilul de model Mercedes, cu nr/î K TI 333, condus de Coadă Tudor și i-au propus să procure de la ei două inele de culoare galbenă, asemănătoare cu aurul, asigurîndu-1 că sînt confecționate din aur, dar care de facto, conform raportului de expertiză nr.14 din 12.06.2015, sînt confecționate dintr-un aliaj de

metale neprețioase, însă nu și-a dus intenția pînă la capăt, deoarece Coadă Tudor a refuzat să procure inelele.

Tot el, Simion George, la 15 martie 2015, aproximativ la ora 14.30, aflîndu-se în preajma oficiului Băncii de Economii din or.Strășeni, str.M.Eminescu, împreună și de comun acord cu Toma Marian și Ioniță Elvis, avînd scopul dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, sub pretext de împrumut, asigurînd că lasă în gaj în schimbul pretinsului împrumut trei inele confecționate din aur, inele care de fapt fiind examinate de giuvaer și fiind aplicate pe acestea reactiv clorhidric, s-a constatat că nu conțin aur, dar sînt confecționate de un alt aliaj metalic, a pretins și a primit prin înșelăciune de la Lica Petru suma de 1800 lei, obligîndu-se de a-i întoarce suma de bani pretinsă cînd va reveni din or.Odesa, Ucraina.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul A.Curtev în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsa sub formă de amendă, reieșind din termenul aflării sub arest al acestuia, motivînd că dînsul și-a recunoscut vina, s-a căit sincer, este caracterizat pozitiv, are un copil minor la întreținere și cauza a fost examinată în procedură simplificată; prejudiciul părților vătămate a fost recuperat, ele neavînd careva pretenții față de inculpat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2015, a fost respins, ca nefondat, apelul avocatului A.Curtev în numele inculpatului, cu menținerea sentinței.

Instanța de apel a constatat că, prima instanță, în cadrul cercetărilor judecătorești, minuțios și sub toate aspectele a examinat probele administrate în cauză și, în baza unei analize și aprecieri ample a acestora, just a ajuns la concluzia că s-a constatat existența faptei infracțiunii imputate inculpatului, iar vinovăția acestuia a fost dovedită prin totalitatea de probe acumulate la cauză – declarațiile inculpatului G.Simion, a părții vătămate P.Lica, T.Coadă, a martorului D.Pruteanu și actele cauzei – plîngerea părții vătămate T.Coadă, procesele verbale de examinare a inelelor, de recunoaștere a persoanei din 23.05.2015, de percheziție din 25.05.2015, de examinare a 75 de inele, de confruntare, de recunoaștere după fotografie din 14.05.2015, de ridicare din 15.03.2015 de examinare a inelelor din 29.06.2015, informația cu privire la traversarea frontierei de stat, actul de expertiză nr.13, 14 din 12.06.2015, care apreciate cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu - al coroborării lor, confirmă comiterea de către inculpat a infracțiunii de escrocherie, acțiunile lui corect fiind încadrate în prevederile art.27, 190 alin.(2) lit.b) și art.190 alin.(2) lit.b), c) Cod penal.

Totodată, instanța de apel a reținut că nu sînt date despre existența antecedentelor penale neanulate ale inculpatului, însă conform informației parvenite de la Centrul Cooperare Polițienească Internațională BNC Interpol București, România, G.Simion a fost atras anterior la răspundere pentru furt în Italia și amendat cu 154 euro în anul 2010, tot pentru furt în anul 2010 în Italia dînsul a ispășit 6 luni închisoare și a fost amendat cu 300 euro, iar în anul 2014 pentru furt a ispășit în Italia 5 luni închisoare și 500 euro amendă. Aceste informații fiind date ce caracterizează inculpatul și nu au fost puse la baza sentinței ca fiind circumstanțe agravante.

Astfel, instanța de apel a considerat că concluziile primei instanțe cu privire la vinovăția inculpatului în cele imputate sînt corecte, iar stabilirea pedepsei corespunde principiului individualizării răspunderii penale și pedepsei penale prevăzut de art.7 Cod

penal, scopului și criteriilor individualizării pedepsei prevăzute de art.61, 75 Cod penal, la care s-a ținut cont de toate circumstanțele cauzei în ansamblu, de pericolul social al infracțiunii săvârșite și de persoana inculpatului.

5. Împotriva hotărîrilor judecătorești menționate a declarat recurs ordinar avocatul A.Curteev în numele inculpatului G.Simion care, invocînd temeiul prevăzut de art.427alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care față de inculpat să fie aplicată pedeapsa penală sub formă de amendă, reieșind din termenul aflării lui sub arest, inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, se caracterizează pozitiv și are doi copii minori la întreținere; instanțele la aplicarea pedepsei au invocat faptul că inculpatul anterior a fost atras la răspunderea penală înalte țări, însă faptul dat nu a fost probat legal.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocat, în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, care a solicitat respingerea recursului ca inadmisibil, Colegiul penal concluzionează asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru repararea erorilor de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile stipulate în acest articol.

Recurentul în recursul declarat a invocat ca temei de recurs art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel dacă instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței. Totodată, din conținutul recursului se deduce că recurentul consideră că inculpatului i-a fost stabilită pedeapsa individualizată contrar prevederilor legale, solicitînd aplicarea unei pedepse mai blînde, sub formă de amendă, temei prevăzut de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală.

Analizînd aceste temeuri în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acestea nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

După cum rezultă din textul recursului, autorul acestuia este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului G.Simion în baza art.190 alin.(2) lit.b), c) Cod penal, și, critică hotărîrile instanțelor de fond numai referitor la pedeapsa închisorii aplicată inculpatului, considerînd că aceasta este prea aspră.

Motivul recurentului, precum că instanțele de fond incorect au individualizat pedeapsa și greșit nu i-au aplicat inculpatului o pedeapsă mai blîndă, sub formă de amendă, neluînd în seamă că procurorul la fel a solicitat aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, Colegiul penal îl consideră neîntemeiat.

La acest capitol, Colegiul remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvîrșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Consultând textele sentinței și deciziei instanței de apel, Colegiul reține că ambele instanțe au ținut seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii comise, de gradul pericolului social al infracțiunii săvârșite, de toate circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de persoana inculpatului G.Simion, care a recunoscut vina, s-a căit în cele comise, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corijării și reeducării acestuia.

Astfel, reieșind din împrejurările constatate, instanțele de fond, reținând caracterul social-periculos a persoanei inculpatului și faptelor comise de el, au conchis că corectarea și reeducarea acestuia poate fi obținută doar prin dispunerea executării pedepsei închisorii.

Colegiul penal atestă că, pedeapsa are drept scop și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului. Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare. Chestiunea de individualizare a pedepsei este un process obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, avînd ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Prin urmare, concluziile instanțelor de fond corespund circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, iar temeiuri prin care s-ar demonstra că G.Simion poate fi corijat fără izolare de societate lipsesc. Mai mult, pentru faptul că inculpatul a solicitat examinarea cauzei în temeiul art.364¹ Cod de procedură penală, acesta a beneficiat de o reducere cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoarea, astfel instanța i-a aplicat inculpatului pedeapsa în limitele normelor penale în baza cărora a fost recunoscut vinovat, dispunînd executarea ei reală. Astfel, afirmația autorului recursului, precum că instanțele de fond nu și-au argumentat soluția în partea aplicării pedepsei penale cu executarea ei reală, dar nu sub formă de amendă, este neîntemeiată, deoarece decizia este bine argumentată și nu contravine prevederilor art.394 Cod de procedură penală.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept la care face referință recurentul și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa aplicată inculpatului este individualizată conform prevederilor legale, fiind respectate prevederile art.61, 75-76 Cod penal.

Argumentul recurentului privind neprobarea faptului că G.Simion ar fi fost atras la răspundere penală în alte state și informația parvenită prin fax de la Centru Cooperare Polițienească Internațională BNC Interpol București, urma să nu fie admisă ca probă, nu poate fi reținută, deoarece instanțele au făcut trimitere la informația dată doar ca circumstanță ce caracterizează persoana inculpatului și nu ca circumstanță agravantă. Mai mult, în conținutul deciziei, și anume la datele privind identitatea persoanei este indicat expres că inculpatul G.Simion nu are careva antecedente penale, la fel printre probele enumerate care stau la baza învinuirii acestuia nu este indicată informația sus menționată.

Totodată, se evidențiază faptul că, argumentele expuse de recurent au fost anterior invocate în apel, iar instanța de apel le-a examinat minuțios, pronunțîndu-se argumentat și detaliat asupra lor. Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul conchide că nu există temei legal pentru admiterea recursului ordinar declarat de avocat în numele inculpatului și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1) - (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursul ordinar declarat de către avocatul Curtev Alexandr în numele inculpatului Simion George, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 05 noiembrie 2015, în cauza penală în privința lui Simion George, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 20 aprilie 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu